

har Regeringen bestemt hæddet, at de 4 Love: Indkomstskatteloven, Loven om Tilskud til Kommunerne, Toldloven og Loven om en forhøjet Brændevinsstat, hørte sammen som en Helhed. Herved skal ikke nu røres. Men de 11 Medlemmer af Udvalget maa bestemt fastholde, at ligesom Regeringen i de to førstnævnte Lovforslag har optaget en udtrykkelig Bestemmelse om, at de træde samtidig i Kraft, saaledes bør det samme ske med Loven om en forhøjet Brændevinsstat. Dette Kravs Berettigelse vil man vistnok erkende. Under de Forordninger til Skattereformer, som i længere Tid have været fremme, staar til den ene Side Indførelsen af en Statsindkomststat, men til den anden Side staar lige saa bestemt Forordningen om en forhøjet Brændevinsstat, hvortil yderligere kommer, at efter de Forhandlinger, som have fundet Sted om Skattens Forhøjelse, og efter det derved fremkomne Resultat bør en Forhøjelse af Brændevinsstaten ikke længere udeblive. For saa vidt Forbilledet til vore Skattereformer hentes fra andre Stater, vil det vides, at medens man dog i en af disse, nemlig i Frankrig, hidtil bestemt har modsat sig Indførelsen af en Indkomststat, saa er der intet Land, hvor Brændevinsbesatningen er saa lav som i Danmark. Det vil derfor være naturligt, at Landstinget til sin Vedtagelse af Forslaget om en Indkomststat knytter Kravet om, at en Forhøjelse af Brændevinsstaten indtræder. Hvor stor denne Forhøjelse skal være, derom skal Bestemmelse her ikke træffes; dette vil saaledes, uanset den nu foreslaede Bestemmelse, komme til at afhænge af, hvad der vedtages af Lovgivningsmagtens forskellige Faktorer. Vige saa lidt skal der her tages Bestemmelse om den forhøjede Stats mulige Anvendelse; men den Bemærkning skal dog her fremsættes, at der i og for sig ikke synes at være nogen stellig Grund til dermed at forholde sig anderledes end med alle andre Statsstatter, at den indgaar i Statskassen, som da derimod afholder de mange Delsler i forskellige Retning, ogsaa til sociale Djemed, som nu paalægges den. I Overensstemmelse hermed er Forslag optaget i første Stykke af Bilag C. § 1.

Naar man saaledes har samlet de forskellige Bestemmelser, der ønskes knyttede til Lovforslagene, i et udarbejdet Forslag, Bilag C., skal det med Hensyn til dettes Affattelse bemærkes, at dette Forslag er fremkommet, da man endnu tænkte sig i denne Samling at føre Sagen videre; men at Forslaget, efter at dette har maattet opgives, ikke er bleven endelig gennemgaaet i Udvalget, saa at det altsaa i redaktionel Henseende og med Hensyn til de mindre betydelige Punkter paa et senere Trin vil kunne undergaa forskellig Forandring.

Lovforslaget om en Indkomst- og Formue-Stat.

De Endringer, som hertil bringes i Forslag, ere samlede paa Bladet Bilag D. Ogsaa herom gælder den nys fremsatte Bemærkning i endnu højere Grad, at Forslagene paa Grund af Sagens nuværende Standpunkt ikke ere bragte i deres endelige Skikkelse. Forinden disse Forslag nærmere fremstilles, skulle følgende Bemærkninger gøres.

Der har i Udvalget, været fremsført Tvivl, om der overhovedet var tilstrækkelig Anledning til at indføre en ny Stat, saalænge Statskassen ikke trængte til forøgede Indtægter, og flere Medlemmer have forment, at dette særlig maatte gælde, hvor der forhandles om en ny Stat, som vilde være fortrinlig anvendelig, naar Statskassen var i Nød, og som derfor burde holdes i Reserve.

Det har dernæst, som alt ovenfor bemærket, været Genstand for alvorlig Overvejelse, om det ved de foreliggende Forslag attraaede Maal, at inddrage under Besatningen til Staten Indtægter, som hidtil ikke havde været ramte af Statsstat, ikke rettere maatte søges naaet ved at gaa til en Besatning af Indkomstkilderne i Stedet for til en Stat af Indkomsten. Billedet af en saadan Indkomstkildestat er fremstillet i en Afhandling, som efter Foranledning af den tidligere Finansminister Kammerherre Büttichau er udarbejdet af Professor, Dr. jur. Falbe Hansen. Denne Afhandling er omdelt til Rigsdagens Medlemmer. At der ved denne Besatningsform, som gaar umiddelbart til